

Tampereen kaupungin lausunto valtiovarainministeriölle luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle matkailijaveroa koskevaksi lainsäädännöksi

Tampereen matkailun vahvuus perustuu siihen, että kaupunki on helposti saavutettava, monipuolinen ja kustannuksiltaan kilpailukykyinen kohde kotimaisille ja ulkomaisille vapaa-ajan matkailijoille, tapahtumakävijöille, kokousvieraille ja työmatkalaisille. Matkailijaveron voisi vahvistaa kaupungin veropohjaa ja tarjota lisärahoitusta matkailun edellytysten kehittämiseen. Samalla on kuitenkin arvioitava huolellisesti veron vaikutukset matkailijoiden kustannuksiin, kysyntään, yritysten toimintaedellytyksiin ja kaupungin kilpailukykyyn. Ehdotetun mallin mukaan kunta voisi asettaa 2–5 prosentin veron majoituksen arvonlisäverottomasta hinnasta. Vaikka vero tilitettäisiin majoittajan kautta, se siirtyisi todennäköisesti ainakin osittain asiakkaan maksamaan hintaan.

Tampereella yli 85 prosenttia yöpymisistä on kotimaisia. Tämän vuoksi vero kohdistuisi käytännössä suurelta osin suomalaisiin perheisiin, viikonloppumatkailijoihin, tapahtumakävijöihin, työmatkalaisiin ja opiskelijoihin eikä ensisijaisesti ulkomaisiin matkailijoihin. Veron tosiasiallinen merkitys yksittäisen matkailijan valintoihin voi olla rajallinen, mutta tätä ei tule olettaa ilman riittävää vaikutusarviointia. Arvioinnissa on huomioitava erityisesti eri asiakasryhmien hintaherkkyys, matkan kesto sekä Tampereen asema suhteessa muihin kotimaisiin ja kansainvälisiin kohteisiin.

Matkailu hyödyttää Tampereen kaupunkia ja paikallista elinkeinoelämää jo nykyisin. Matkailijat käyttävät rahaa majoituksen lisäksi ravintoloihin, kahviloihin, tapahtumiin, kulttuuriin, kauppoihin, liikkumiseen ja muihin palveluihin. Matkailu lisää työpaikkoja ja kerryttää kunnalle verotuloja välillisesti esimerkiksi työntekijöiden kunnallisveron, yritystoiminnan ja kiinteistöjen kautta. Matkailun vuosittainen kokonaisvaikutus Tampereelle on 730 miljoonaa euroa ja työllisyysvaikutus 2 400 henkilötyövuotta. Mahdollisen matkailijaveron tuottoa tulee siten tarkastella suhteessa sen mahdollisiin vaikutuksiin matkailukysyntään, viipymään, kulutukseen, investointeihin ja koko palvelu- ja tapahtumatalouteen.

Matkailijaveron voisi avata kunnille uuden tulolähteen, mutta sen tuoton, kustannusten ja laajempien elinkeinovaikutusten suhde vaihtelee kunnittain. Paikallisesti eriytyvä verotus voisi vaikuttaa tapahtumien, kokousten ja vapaa-ajanmatkojen sijoittamiseen sekä asettaa kaupungit ja yritykset erilaiseen kilpailuasemaan. Jatkovalmistelussa tulee siksi arvioida vaikutukset alueelliseen ja valtakunnalliseen kilpailukykyyn sekä huolehtia siitä, ettei malli muodosta tarpeetonta estettä yritystoiminnalle. Veron keskeisten perusteiden, soveltamisalan ja menettelyjen tulee olla valtakunnallisesti yhtenäisiä ja selkeitä, vaikka päätös veron käyttöönotosta jäisi kunnalle.

Uusi vero lisäisi väistämättä jonkin verran hallinnollista työtä majoitusyrityksille, Verohallinnolle ja kunnille. Mallin tulee tämän vuoksi olla hallinnollisesti mahdollisimman kevyt, ennakoitava ja kustannustehokas. Veron laskemisen, ilmoittamisen, tilitämisen ja valvonnan tulee perustua selkeisiin menettelyihin ja hyödyntää olemassa

Dnro TRE:3570/02.03.00/2026

olevia järjestelmiä mahdollisimman pitkälle. Lisäksi on varmistettava eri majoitusmuotojen yhdenvertainen kohtelu niin, ettei perinteisille majoitusyrityksille synny kilpailuhaittaa suhteessa hajautettuun lyhytaikaiseen vuokraustoimintaan.

Tampereen kaupunki suhtautuu matkailijaveron jatkovalmisteluun varauksellisen avoimesti. Mahdollista käyttöönottoa ei tule kuitenkaan edistää ilman laajaa ja kuntakohtaista vaikutusarviointia sekä tiivistä vuoropuhelua kaupunkien, alueellisten matkailuorganisaatioiden ja matkailuelinkeinon kanssa. Kunnalla tulee olla aito harkintavalta veron käyttöönotosta ja tasosta. Veron tulee olla valtakunnallisilta perusteiltaan yhtenäinen, selkeä ja hallinnollisesti mahdollisimman kevyt. Verosta kertyvien varojen tulee jäädä täysimääräisesti veron keränneen kunnan käyttöön ja ne tulee kohdentaa matkailun kestävyyttä, infrastruktuuria, palveluita ja kaupungin vetovoimaa edistäviin toimenpiteisiin siten, että kaupungilla on selkeä rooli varojen käytöstä päättämisessä. Ennen mahdollista käyttöönottoa on lisäksi osoitettava, että veron arvioidut hyödyt ovat oikeassa suhteessa sen matkailukysynnälle, elinkeinoelämälle, investoinneille ja alueelliselle kilpailukyvyllä aiheuttamiin riskeihin.

(tallennus lausuntopalveluun)

